

Ο Xi Jinping και η σημερινή Κίνα

(Σε ασύνδετο σχήμα)

你好! Ni Hao! (Γειά σας - Καλημέρα)

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

Στην Κίνα έχω πάει αρκετές φορές. Η πρώτη ήταν πριν από 40 περίπου χρόνια. Εκεί που είναι σήμερα το «Μανχάταν» της Κίνας στη Σανγκάη -εγώ το ονόμασα έτσι όπως ονόμασα και τον κάμπο της Χίου «Μόντε Κάρο» του 18ου αιώνα σε προηγούμενο άρθρο μου- κάποτε ήταν γεμάτο χαμόσπιτα και βούρκους.

Οι πιο σημαντικοί ηγέτες της Κίνας των τελευταίων δεκαετιών ήταν ο **Mao Zedong**, ο **Deng Xiaoping** και ο σημερινός **Xi Jinping**. Ο **Mao** έκανε τον Κινέζικο λαό να σταθεί στα πόδια του, ο **Dong** έκανε μεγάλο μέρος του λαού πλούσιο και ο **Xi** θα κάνει τους Κινέζους ισχυρούς. Τον **Xi** τον έχει πρωτοσέλιδο το **TIMES** magazine (από το οποίο θα αντλήσω και ορισμένες πληροφορίες) με τίτλο «Ο αυτοκράτορας **Xi** - αυτός που δεσπόζει στη χώρα και στο εξωτερικό».

Ο **Xi** πήρε πολύ πιο γρήγορα από όλους τους προηγούμενους τις εξουσίες του Politburo Standing Committee, το οποίο απαρτίζεται από ένα επταμελές σώμα. Αυτό είναι το ανώτατο όργανο που παίρνει όλες τις αποφάσεις, οι οποίες πρακτικά γίνονται και de facto νόμοι. Στην Κίνα έχουμε ένα σχήμα οξύμωρο. Κομμουνισμό με ελεύθερη οικονομία. Την αγορά την άνοιξε ο **Deng** πριν από 30 χρόνια περίπου. Μεγάλο επιχείρημα το οποίο απέδωσε. Και όπως έχω γράψει πολλές φορές χόρτασαν 400 εκατομμύρια Κινέζοι περίπου ενώ ταυτόχρονα έφτασαν την μεσαία τάξη στην απόλυτη φτώχεια.

Ταξιδεύοντας από τη **Σανγκάη** στο **Πεκίνο**, τα αεροδρόμια, η οργάνωση, οι υπηρεσίες, το ντύσιμο του κόσμου και το business style, δεν διαφέρουν πλέον πολύ από αυτούς που ταξιδεύουν Νέα Υόρκη - Σικάγο. Πριν από την πτώση του Ανατολικού Μπλοκ και ειδικά πριν από το 1970 υπήρχε έντονος διαχωρισμός μεταξύ καπιταλισμού και κομμουνισμού.

Από το 1970 το κύμα φιλελευθερισμού της αγοράς είτε μεταμόρφωσε τις κατευθυνόμενες οικονομίες κεντρικού σχηματισμού σε οικονομίες σοσιαλισμού της αγοράς -όπως πχ στην Κίνα- είτε τις οδήγησε στην πλήρη καταστροφή του κομμουνισμού όπως στην Ανατολική Ευρώπη και Ρωσία.

Το μοντέλο της Κίνας μέχρι τώρα λειτουργεί βέβαια εις βάρος ορισμένων δικαιωμάτων των πολιτών και του λαού. Δεν υπάρχει δημοκρατία ούτε εκλογές αλλά μία θα έλεγα σώφρων ολιγαρχία η οποία έχει δομές για αποφυγή της πλήρους δικτατορίας. Παραδείγματα χάριν ο πρόεδρος μένει μόνο 10 χρόνια και κατά τη διάρκεια της θητείας του προετοιμάζουν τον επόμενο. Και ο επόμενος δεν είναι από το ράφι αλλά κάποιος με ενεργή δράση και εμπειρία όπως στην περίπτωση του **Xi**.

Παρόλο που ο **Xi** φαίνεται αρχηγός με πολλά χαρίσματα και ικανότητες, η ανάπτυξη έχει πέσει στα 7,5% από 10% που ήταν πριν. Αρκετά

μεγάλο ποσοστό ακόμα εν συγκρίσει με την Αμερική που είναι στα 3,5% και η Ευρώπη που παλεύει γύρω από το 1% και η Ιαπωνία γύρω στο 0%. Βέβαια σε μία αναπτυσσόμενη οικονομία οι μεγάλοι βαθμοί ανάπτυξης είναι πολύ πιο εύκολο να επιτευχθούν.

Ο **Xi** προσπαθεί να κρατήσει τον έλεγχο της χώρας και μέχρι τώρα το έχει πετύχει πολύ περισσότερο από κάθε άλλο προηγούμενο. Π.χ. έβγαλε μία ανακοίνωση αναφέροντας ότι πρέπει να πολεμήσουμε τις δυτικές αξίες όπως τη συνταγματική δημοκρατία, τον ελεύθερο τύπο, την κοινωνία των πολιτών και τον φιλελευθερισμό της αγοράς θυμίζοντας στους Κινέζους τα κακά της αποικιοκρατίας των δυτικών πριν από 150 χρόνια που εκμεταλλεύτηκαν την αποδυναμωμένη δυναστεία των **Qing**, γι' αυτό τους προτρέπει να γίνουν πιο ισχυροί.

Ο **Xi** έχει προτάξει το κομμουνιστικό κόμμα πάνω από κάθε άλλη εξουσία συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και του συντάγματος. Δεδομένης της μεγάλης αγάπης της μεσαίας τάξης για ιδιωτική επιχείρηση, περιουσία και άλλες καπιταλιστικές έννοιες γίνεται δύσκολο να δικαιολογήσει τον κομμουνισμό ως την πιο αρμόζουσα ιδεολογία της μοντέρνας Κίνας.

Έτσι ο **Xi** πρέπει να βασιστεί στον εθνικισμό και να εμπνεύσει και να ενώσει τις μεγάλες μάζες. Εμείς ποτέ δε θα αντιγράψουμε τυφλά τις εμπειρίες άλλων κρατών, λέει σε μια ομιλία του.

Ένα διευρυνόμενο χάσμα εισοδήματος, χωλαίνουσα διαφθορά και τα δεινά του περιβάλλοντος έχουν οδηγήσει σε απόγνωση ακόμα και εκείνους που έχουν ωφεληθεί περισσότερο από τη μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη όλων των εποχών.

Στη μεσαία τάξη λέει το κράτος: τρώτε καλά, πάψετε! Όμως κάποτε θα έρθει σε ένα τέλος στο δίπολο κομμουνισμού - ελεύθερης οικονομίας, διότι οι άνθρωποι θα θέλουν περισσότερα από τα αγαθά της ελεύθερης οικονομίας: όχι μόνο ψωμί αλλά και περισσότερη ελευθερία.

Στην Κίνα για όλους εμάς τους ξένους δεν μας δημιουργήθηκε καμία αίσθηση απολυταρχικού καθεστώτος. Το μόνο ήταν που δεν είχαμε google. Έχουν φτιάξει το δικό τους για να κεντρολάρουν τα media. Αλλά δε μπορεί να επιμένουν σε αυτό γιατί μια ελεύθερη οικονομία προάγει έντονα και την ελευθερία.

Οι Κινέζοι μας συμπαθούν πολύ εμάς τους Έλληνες και πολλές ελληνικές επιχειρήσεις πέραν της Ναυτιλίας στρέφονται προς την Ασία και ειδικά προς Κίνα, η οποία είναι μία τεράστια αγορά που μας ενδιαφέρει αφάνταστα και θα πρότεινα ακόμα και τα παιδιά μας να επιλέγουν πέραν της αγγλικής και την Κινέζικη που είναι η πρώτη ομιλούμενη γλώσσα του Κόσμου με περίπου 850 εκατομμύρια. Δυστυχώς το πρόβλημα της γνώσης είναι μεγάλο. Ακόμα και στα μεγάλα ξενοδοχεία, στα μαγαζιά, στο δρόμο ξεχάστε το, δεν μιλούν αγγλικά. Πολλές φορές τους ρωτάς και δείχνουν κάποια αδιαφορία. Όπως έκαναν παλιά οι Γάλλοι, από σωβινισμό βέβαια.

Στις ναυπηγήσεις πλοίων έχουν κάνει εντυπωσιακά άλματα τα τελευταία χρόνια, ειδικά δε

στην υψηλή αγορά που από το 2001 πετάγονταν σαν μανιτάρια νέα ναυπηγεία, εκ των οποίων πολλά σήμερα βρίσκονται σε μεγάλη ύφεση.

Από απόψεως ποιότητας και ειδικά σε κατασκευή εξειδικευμένων πλοίων υστερούν από Ιαπωνία και Κορέα αλλά σιγά σιγά τους πλησιάζουν και αναλαμβάνουν πιο εξειδικευμένα πλοία. Όπως ανέφερα σε προηγούμενα άρθρα εάν χειριστούμε σωστά τους Κινέζους και κατ' επέκταση την Ασία θα μας βοηθήσουν να εξέλθουμε από την κρίση και ειδικά με επενδύσεις. Ο **Xi** ενέκρινε 250δισ για έργα ανάπτυξης στην Αφρική. Η Ελλάδα πρέπει να εκμεταλλευτεί την **Cosco** που ήταν μία προσπάθεια ή ένα πείραμα

και πέτυχε και είναι προάγγελος περαιτέρω κινέζικων επενδύσεων εκτός και εάν δεν τα πάνε καλά με τους συντρόφους τους στη νέα μας κυβέρνηση, μη ξεχνάμε ότι το κράτος είναι κομμουνιστικό. Και σ' αυτό πρέπει να ποντάρουμε και να μην αφήσουμε τους «κουλουριάρηδες» να βγουν στους δρόμους όπως έκαναν για την **Cosco**, που διαδήλωσαν για να υποστηρίξουν τα ρετιρέ των μισθών στον ΟΛΠ που έφταναν μέχρι και 170.000 euro το χρόνο, με το Γιωργάκη να συμμετέχει στις πορείες των αγανακτισμένων πιο καλοπληρωμένων Ελλήνων εργατοϋπαλλήλων.

Το down town (κέντρο) της Σανγκάη εγώ το ονόμασα «Manhattan της Shanghai» όπως προανέφερα. Και πράγματι το Manhattan δεν έχει να ζηλέψει πολλά από αυτό. Εκεί είναι όλα τα οικονομικά κέντρα, οι μεγάλες διεθνείς φίρμες με τεράστια καταστήματα όπως π.χ. Rolex που είναι σαν ένα τεράστιο σουπερμάρκετ, και όλα τουλάχιστον διπλάσια τιμή από την Ευρώπη. Μια μικρή τσάντα Louis Vuitton από αυτές τις απομιμήσεις που βλέπει κανείς στην λαϊκή αγορά τη δική μας, έκανε 5.000 ευρώ. Υπάρχουν πολλοί πλούσιοι και πολύς πλούτος.

Γιατί η αγορά είναι τεράστια όχι μόνο της Κίνας αλλά και η παγκόσμια. Καθότι η Κίνα είναι το εργοστάσιο του κόσμου. Όλα είναι σε μία μεγάλη κλίμακα. Π.χ. επισκέφθηκα μια ψαραγορά που ήταν ένας όροφος ενός τετραγώνου και μετά ανέβαινες στους διάφορους ορόφους που ήταν μικρά εστιατόρια με στρογγυλά περιστρεφόμενα τραπέζια που απάρτιζαν όλους τους άλλους ορόφους. Το σύστημα ήταν: παραγγέλνεις τα ψάρια και μετά σου τα φέρνουν στο εστιατόριο που θα επιλέξεις να τα φας.

Οι προβλέψεις λενε ότι το ΑΕΠ της Κίνας μετά

το 2030 θα είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο και θα υπερβεί αυτό των ΗΠΑ.

Όπως πολλοί Έλληνες στην Αμερική είναι πάνω από τη μεσαία τάξη και ορισμένοι έχουν μεγάλες επιχειρήσεις και κατά κάποιο τρόπο έχουν ευημερήσει εκεί, έτσι πιστεύω ότι η Κίνα είναι κάτι ανάλογο και μπορεί να δημιουργήσει αρκετές ευκαιρίες για εμάς. Έχουμε αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό καθώς και αρκετά προϊόντα και υπηρεσίες που μπορούν να προωθηθούν. Για παράδειγμα ορισμένα βασικά προϊόντα μας όπως λάδι κρασί έχουν μεγάλη προοπτική, δηλαδή τώρα σιγά σιγά τα συνηθίζουν και οι Κινέζοι.

Δυο βουλιώτες έχουν πολλές επαφές με την Κίνα. Ο ένας πουλάει πρωτοποριακές κατασκευαστικές μηχανές για υποδήματα και ο άλλος bijoux πρωτοποριακά. Ο **Μπουτάρης** έχει αρκετά υποκαταστήματα κρασιών, η **folli folie** επίσης όπως και πολλοί άλλοι Έλληνες επιχειρηματίες με ελληνικά προϊόντα.

Πρέπει και με τη βοήθεια του κράτους να μπούμε και εμείς περισσότερο στην κινέζικη αγορά. Άλλωστε όλη η Ευρώπη και η Αμερική έχουν ήδη μπει αρκετά. Ειδικά εταιρείες εξοπλισμού

στον ναυτιλιακό χώρο που γνωρίζω, σχεδόν όλες έχουν ιδρύσει υποκατάστημα και το μεγαλύτερο ποσοστό του τζίρου τους είναι πλέον στην Ασία.

Την πρώτη φορά που πήγα πριν από 40 χρόνια συνάντησα έναν Έλληνα στο αεροδρόμιο του Πεκίνο, πιάσαμε κουβέντα μου λέει τι θες εσύ εδώ; Λέω για business. Επέμενε να του εξηγήσω τι business ήταν και του είπα ότι σκεφτόμαστε να κάνουμε μία όμοια εταιρεία -με την εταιρεία μας- στην Κίνα. Μου λέει: Μην το κάνεις. Εγώ έκανα μία συνεργασία με τους

Ο Xi Jinping και η σημερινή Κίνα

Κινέζους, του λέω τι έκανες; Μου λέει φτιάχνω στην Ελλάδα καθίσματα αυτοκινήτων για μεγάλες εταιρείες όπως η Mercedes και ανοίξαμε έ-

να εργοστάσιο στην Κίνα, 50/50 συμμετοχή, μόλις έμαθαν τη δουλειά οι Κινέ-

ζοι με έδωξαν και αυτό με επηρέασε να μην συνεχίσω. Τότε βέβαια οι συνθήκες ήταν διαφορετικές. Τώρα είναι ευκολότερα και υπάρχει

σχετική προστασία στις ξένες επιχειρήσεις- τότε ζήτησα με-

γάλη αποζημίωση σε περίπτωση που θα με άφηναν και δεν το δέχθηκαν.

Οι Κινέζοι έχουν κάνει κάτι πολύ έξυπνο με τις ειδικές οικονομικές ζώνες.

Αυτές είναι ζώνες - περιοχές όπου επενδυτές απολαμβάνουν πολλά ειδικά προνόμια. Άρχισε με το Shenzhen SEZ στην επαρχία Guangdong που ήταν ένα ψαροχώρι - τώρα είναι ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα υψηλής τεχνολογίας στον κόσμο. Σήμερα έχουν αναπτύξει άλλες

δεκατέσσερις ζώνες οι οποίες επίσης ανθίζουν επιχειρηματικά. Σε απόσταση περίπου 300 χιλιομέτρων νότια της Σανγκάη βρίσκεται ένα σύμπλεγμα νησιών τα οποία και έχω επισκεφθεί όπου έχουν κατασκευαστεί αρκετά ναυπηγεία. Το μεγαλύτερο από αυτά το Zhoushan, συνδέεται με μία γέφυρα 6 λωρίδων, μήκους 51 χιλιομέτρων που θεωρείται η μεγαλύτερη γέφυρα στον κόσμο, εκ των οποίων τα 36,6 χιλιόμετρα συνδέουν δυο κόλπους και τα υπόλοιπα νησιά συνδέονται με άλλες μεγάλες γέφυρες της τάξεως χιλιομέτρων με το κύριο νησί. Τεράστιες υποδομές! Σ' αυτά τα νησιά που επισκέφτηκα πριν από λίγα χρόνια ήταν γεμάτα βάλτους και κάτι φτωχοχώρια. Τώρα είναι όλα με καινούρια κτίρια, σπίτια, μεγάλους δρόμους και μία τεράστια υποδομή και δεν είδα κανένα σκουπίδι στους δρόμους.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που θα απασχολήσει πιο έντονα την Κίνα στο άμεσο μέλλον είναι η άνιση κατανομή του πλούτου. Βλέπει κανείς στη Σανγκάη τον άφθονο πλούτο να διαχέεται

παντού και τις πανάκριβες διεθνείς φίρμες να ξεχύνονται σε όλη την πόλη. Μόνο στο Χονγκ Κόνγκ υπάρχουν 50 δισεκατομμυριούχοι με τον πρώτο να ξεκινάει 36 δις \$ και τον πεντηκοστό να φτάνει τα 1,3 δις \$. Πολύς κόσμος με πολλά λεφτά σε μια κοινωνία που ο μισός πληθυσμός ακόμα ζει με λίγα δολάρια τη μέρα εισόδημα. Φαντάζομαι οι Κινέζοι να βρουν τη φόρμουλα της μείωσης της ανισότητας του πλούτου που ψάχνουν όλα τα κράτη στον κόσμο και δεν μπορούν μέχρι τώρα να βρουν άκρη χωρίς να εμποδίσουν την ανάπτυξη.

Ας ελπίσουμε ότι ο Xi θα κρατήσει την Κίνα έστω και στο 7,5% ανάπτυξη. Γιατί η Κίνα συνεισφέρει στο μεγαλύτερο ποσοστό της παγκόσμιας ανάπτυξης που είναι στο 3,8%. Αν πέσει η Κίνα τότε όλος ο κόσμος θα πέσει σε μία βαθιά ύφεση. Στην εποχή μας μιας και τώρα έχουμε ασχοληθεί όλοι με τα οικονομικά από λίγο ως πολύ, νομίζω αυτό να είναι πιο κατανοητό, πώς η οικονομία μιας χώρας επηρεάζει την οικονομία μιας άλλης και τους κανόνες του

παιχνιδιού παγκοσμίως. Όποιος νομίζει ότι μπορεί να αλλάξει τις αγορές, σημαίνει ότι βρήκε τη φόρμουλα μιας άλλης δομής αγορών ή είναι λαϊκιστής ή αφελής.

ΥΓ. Άκουσα τις δηλώσεις του νέου υπουργού Ναυτιλίας, ότι θέλει να καταργήσει, να σταματήσει την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Και άκουσα και τον πρωθυπουργό να λέει με πάθος και ειλικρίνεια ότι θα προασπίσει τη δικαιοσύνη, τη διαφάνεια και την ισότητα. Πολύ ωραία - Δε πρέπει όμως να υπάρχει κάποια λογική σχέση μισθών σ' αυτούς που δουλεύουν στον ΟΛΠ με όσους δουλεύουν στην Cosco και πόσα container ανά εργάτη διαχειρίζεται ή θα διαχειρίζεται ο ΟΛΠ και πόσα η Cosco. Αν του ΟΛΠ είναι καλύτερα τότε να μη ιδιωτικοποιηθεί -κάποια κριτήρια- τέλος πάντων, όχι δεν ιδιωτικοποιούμε λόγω αρχής, ας ρωτήσουν τους συντρόφους της Κίνας.

Στη Χίο λέγαμε «όποιος είναι έξω από το χορό πολλά τραγούδια ξέρει». Τι γίνεται όμως όταν πάει να χορέψει...;